

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

9.11.2011

B7-0584/2011

FÖRSLAG TILL RESOLUTION

till följd av ett uttalande av kommissionen

i enlighet med artikel 110.2 i arbetsordningen

om den gemensamma fiskeripolitikens bidrag till produktionen av kollektiva nyttigheter

**Ulrike Rodust, Josefa Andrés Barea, Ole Christensen, Iliana Malinova
Iotova, Guido Milana, Catherine Trautmann**
för S&D-gruppen

Europaparlamentets resolution om den gemensamma fiskeripolitikens bidrag till produktionen av kollektiva nyttigheter

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken,
- med beaktande av kommissionens meddelande ”Vår livförsäkring, vårt naturkapital – en strategi för biologisk mångfald i EU fram till 2020”, KOM(2011)0244,
- med beaktande av kommissionens meddelande ”Rio+20: mot en grön ekonomi och bättre styrning”, KOM(2011)0363,
- med beaktande av kommissionens meddelande ”Europa 2020”, KOM(2010)2020,
- med beaktande av ramdirektivet om en marin strategi (2008/56/EG),
- med beaktande av det reformpaket för den gemensamma fiskeripolitiken som kommissionen lade fram den 13 juli 2011,
- med beaktande av artikel 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Fisket hör till de äldsta mänskliga verksamheterna och fisk är ett viktigt och oundgängligt inslag i människors kost som bör tryggas – genom att sunda fiskbestånd vårdas och bevaras – för inte bara nuvarande utan också kommande generationer.
 - B. Fiskerisektorns betydelse som livsmedelsleverantör för vårt samhälle är sedan länge allmänt accepterad.
 - C. Fisk och skaldjur är en viktig proteinkälla för nästan tre miljarder människor över hela världen och bidrar till över 540 miljoner människors utkomst.
 - D. Fiskerisektorn, inbegripet vild fisk och vattenbruk, bidrar till produktionen av oundgängliga kollektiva nyttigheter genom tre huvudsakliga grenar: fiske, beredning och marknadsföring.
 - E. Vattenbruk i havs- och sötvatten, vid kusten eller till havs, är en viktig och ökande kompletterande och införlivad del av fiskerisektorn.
 - F. Sunda fiskbestånd, sunda marina ekosystem och bevarad marin biologisk mångfald utgör viktiga kollektiva nyttigheter som ska bevaras.
 - G. En reformerad gemensam fiskeripolitik bör garantera att fiskeresurserna utnyttjas på ett hållbart sätt, vilket utgör grundvalen för att fiskerisektorns miljömässiga, sociala och

ekonomiska hållbarhet ska garanteras i de olika vattenområden liksom i de kustområden där denna verksamhet bedrivs.

- H. En hållbar och modern fiskerisektor, som är nödvändig för att garantera hållbara sysselsättningsmöjligheter och få ungdomar att stanna kvar i underutvecklade områden, ställer krav på att ny och modern utrustning används som motsvarar utvecklingen och efterfrågan på marknaden.
 - I. En modern fiskerisektor måste diversifiera sina verksamheter för att å ena sidan garantera att miljön och ekosystemen förvaltas på ett hållbart sätt och å andra sidan garantera hållbara inkomster och att marknadskraven uppfylls.
 - J. Fiskeriverksamhet inverkar huvudsakligen på kustområden och öar, genom att den bidrar till förvaltningen av dem och även till deras sociala och ekonomiska dynamik, vilket är särskilt viktigt för samhällena i dessa områden som ofta är missgynnade, med få arbetstillfällen och svaga ekonomier.
 - K. EU:s fiskerisektor bidrar både direkt och indirekt till EU:s ekonomisk tillväxt och till den sociala utvecklingen i ett antal regioner, kustområden och öar i Europa, som i hög grad är beroende av denna verksamhet.
 - L. Genom den integrerade havspolitik, som har miljön som ett av sina högst prioriterade mål, kan EU:s fiskerisektor dessutom ge upphov till och berika en mängd olika vetenskapliga studier som fördjupar våra kunskaper om havens dynamik och ekosystem och om biologin hos de vattenlevande arter som direkt eller indirekt berörs av fiskeriverksamhet.
1. Europaparlamentet betonar att fiskeri är en viktig sektor inom EU som ger EU-invånarna livsmedel av hög kvalitet och skapar ett ekonomiskt och socialt mervärde för Europeiska unionen. Den reformerade gemensamma fiskeripolitiken måste därför garantera att fiskeresurserna utnyttjas hållbart och att fiskbestånden vårdas och bevaras på en sund nivå, så att fiskeriverksamheten kan fortsätta på lång sikt i de områden och samhällen där den traditionellt bedrivs.
 2. Europaparlamentet betonar att den högsta prioriteringen för den gemensamma fiskeripolitiken bör vara att skapa en fiskerisektor som handlar enligt principerna för en hållbar miljö i syfte att garantera nuvarande och kommande generationer fiskets sociala och ekonomiska fördelar.
 3. Europaparlamentet framhåller att förekomsten av sunda fiskbestånd, sunda marina ekosystem och bevarad biologisk marin mångfald i sig själva är kollektiva nyttigheter som endast produceras om fiskbestånden förvaltas på ett hållbart sätt och onödig negativ påverkan på miljön minimeras.
 4. Europaparlamentet betonar att den gemensamma fiskeripolitiken bidrar till att förverkliga målen i EU 2020-strategin för biologisk mångfalden och till att förverkliga EU:s föresats att få ett slut på förlusten av biologisk mångfald och förstörelsen av ekosystemtjänster senast 2020 med hjälp av den antagna förordningen för att säkra ett hållbart fiske genom att vidta försiktighetsåtgärder i syfte att avskaffa destruktiva fiskemetoder, genom att

försäkra sig om att överutnyttjade fiskbestånd kan återhämta sig och genom att vidta åtgärder för att skydda arter som inte tillhör fiskerisektorns målarter.

5. Europaparlamentet påminner om att fiskerisektorn (inbegripet vattenbruk) ur ekonomisk synvinkel uppskattas generera 34,2 miljarder euro och ur social synvinkel skapar över 350 000 arbetstillfällen inom sektorn för fiske, beredning av fisk och marknadsföring, särskilt i kustområden och avlägsna regioner och på öar.
6. Europaparlamentet betonar att fiskerisektorn, utöver sina tre traditionella verksamhetsområden och synligare effekter på ett ekonomiskt och socialt plan, även spelar en viktig roll på flera andra områden, t.ex. inom miljö, kultur, friluftsliv och turism, vetenskap, energi och utbildning.
7. Europaparlamentet betonar att fiskerisektorn (inbegripet vild fisk och vattenbruk) är en av de viktigaste pelarna för en tryggad livsmedelsförsörjning i Europeiska unionen och att reformen av den gemensamma fiskeripolitiken därför måste garantera fiskerisektorns hållbarhet och stabilitet så att den i framtiden kan tillhandahålla fiskeriprodukter av tillräcklig kvalitet och i tillräckliga mängder för att möta efterfrågan från EU:s befolkning på över en halv miljard människor.
8. Europaparlamentet understryker den potential vattenbruk till havs och i sötvatten har när det gäller att komplettera fiskerisektorns roll när det gäller att säkerställa en viktig del av EU:s livsmedelstrygghet.
9. Europaparlamentet ser positivt på kommissionens beredvillighet att stärka EU:s vattenbrukssektor och ge den tillräcklig finansiering. Parlamentet uppmanar kommissionen att fastställa allmänna kvalitetskriterier för vattenbruk, vilka bör iakttas inom hela EU och som tar hänsyn till miljömässiga och sociala effekter av vattenbruk. Kommissionen uppmanas även att se till att importerade vattenbruksprodukter har producerats i enlighet med europeiska kvalitetsstandarder inom området, såsom miljöstandarder eller standarder avseende djurs välbefinnande.
10. Europaparlamentet understryker att fiskerisektorns mångsidighet erbjuder samhällen ytterligare kollektiva nyttigheter som är till fördel för EU:s befolkning i allmänhet och inte enbart för dem som direkt eller indirekt berörs av fiskeriverksamhet, och detta bör uppmärksammas och uppskattas. Ett betydande antal EU-invånare, framför allt de som bor i kustområdena, drar dessutom nytta av fiskeriverksamhetens mångsidighet. Produktionen av dessa ytterligare kollektiva nyttigheter ska inte användas som en förevändning för att försena de reformer av den gemensamma fiskeripolitiken och fiskerisektorn som behövs, exempelvis att förnya fiskbestånden och avskaffa överkapacitet.
11. Europaparlamentet understryker att fortsatt diversifiering av verksamheter som direkt eller indirekt hänger samman med fiske kan bidra till att begränsa arbetstagarnas flykt från sektorn, hålla seder och bruk i olika regioner vid liv och stoppa avfolkningen av vissa kustområden.
12. Europaparlamentet betonar att fiskeriförvaltning i allt högre grad baseras på vetenskapliga uppgifter vilket stimulerar tillämpad forskning inom detta område, och detta främjar kunskap och teknisk utveckling och innovation, i enlighet med Europa 2020-strategins

mål om en smart tillväxt.

13. Europaparlamentet betonar att fiskerisektorn är helt beroende av fiskbeståndens hälsa och jämvikten i ekosystemet. Reformen av den gemensamma fiskeripolitiken kommer därför att åter fokusera på fiskerisektorns roll som väktare och förvaltare av de marina resurserna, och därvid införa en effektivare, grönare och konkurrenskraftigare ekonomi, i enlighet med Europa 2020-strategins mål om en smart tillväxt.
14. Europaparlamentet betonar att fiskeriverksamhet genom alla sina dimensioner (inklusive vattenbruk) och sin direkta och indirekta inverkan liksom genom produktionen av kollektiva nyttigheter säkrar den sociala och territoriella sammanhållningen och främjar yrkesutbildning och social och ekonomisk dynamism, i enlighet med Europa 2020-strategins mål om en tillväxt för alla.
15. Europaparlamentet betonar att fiskerisektorn på egen hand, och genom den integrerade havspolitik, bidrar till att genomföra målen från Rio+20-toppmötet om en öppen ekonomi, och också till att skapa arbetstillfällen och utrota fattigdom.
16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att erkänna fiskerisektorns mångsidighet och värdet av dess omfattande och skiftande produktion av kollektiva nyttigheter.
17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sina framtida strategiska förslag och beslut se till att den gemensamma fiskeripolitiken bidrar till de övergripande målen såsom EU 2020-strategin och strategin för biologisk mångfald i EU fram till 2020 samt till att målen i ramdirektivet om en marin strategi uppnås. Kommissionen uppmanas att beakta fiskets och kustregionernas specifika särdrag när den utarbetar och genomför dessa strategier.
18. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.